

יבמות מח

אחד גר ואחד עבד משוחרר.

הבנת משפט זה : קסלקא דעתך לקבל עליו עול מצות,

קושי על הבנה זו : ורמינהו : **כמה דברים אמורים - כגר, אבל בעבד משוחרר - אין צריך לקבל!**

תירוץ : אמר רב ששת, לא קשיא : הא ר"ש בן אלעזר, הא רבנן ; דתניא : (דברים כ"א) **וכתתו**

את אכ"ה ואת אנה ואו' ,

ר' שמעון בן אלעזר	חכמים	
אף על פי שלא קבלה עליה - כופה ומטבילה לשם שפחות, וחוזר ומטבילה לשם שחרור, ומשחררה ומותר בה מיד	בד"א - שלא קבלה עליה, אבל קבלה עליה מטבילה ומותר בה מיד	
אם טבלה לשם שפחות ואז לשם שחרור, אפשר בלי קבלת עול מצוות (כמו בברייתא השנייה)	צריך קבלת עול מצוות (כמו בברייתא הראשונה)	לפי שיטתם האם צריך קבלת מצוות או לא
אמר רבא : דכתיב : (שמות י"ב) כֹּה עֲבַד אִישׁ נִקְטָה כֹסֶף , עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד איש אתה מל בעל כרחו, ואי אתה מל בן איש בעל כרחו	אמר עולא : כשם שאי אתה מל בן איש בעל כרחו, כך אי אתה מל עבד איש בעל כרחו קושי : ואלא הכתיב : כֹּה עֲבַד אִישׁ! תירוץ : ההוא מיבעי ליה לכדשמואל, דאמר שמואל : המפקיר עבדו - יצא לחירות, ואין צריך גט שחרור, שנאמר : כֹּה עֲבַד אִישׁ נִקְטָה כֹסֶף , עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד, ושאין רשות לרבו עליו אין קרוי עבד	הטעם

קושי על רב ששת שמשווה בין אשת יפת תואר לעבד : מתקיף לה רב פפא : אימור דשמעת להו

לרבנן - ביפת תואר, דלא שייכא במצות, אבל עבד דשייך במצות, הכי נמי דאפי' רבנן מודו!

חיזוק לקושי מברייתא : דתניא : **אחד גר ואחד לוקח עבד מן העובד כוכבים - צריך לקבל;**

הא לוקח מישראל - אין צריך לקבל,

הסבר לחיזוק : מני? אי רבי שמעון בן אלעזר, האמר : לוקח מן העובד כוכבים נמי אין צריך

לקבל! אלא לאו רבנן, וש"מ, דלוקח מן העובד כוכבים - צריך לקבל, אבל לוקח מישראל -

אין צריך לקבל.

קושי לרב פפא : ואלא קשיא **אחד גר ואחד עבד משוחרר.**

הבנת משפט זו לפי רב פפא (וגם תירוץ לקושי עליו) : כי תניא ההיא, לענין טבילה תניא.

אשת יפת תואר - דברים פרק כא

(ו) **כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ וַיִּתְּנֶנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבוּיָו : (יא) וְרָאִיתָ בַּשְּׁבִיָּה**

אִשָּׁת יִפֶּת תּוֹאֵר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ וְלִקְחָתָּ לָךְ לְאִשָּׁה : (יב) וְהִבֵּאתָהּ אֵל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָה אֶת

רֵאשָׁה וְעָשְׂתָה אֶת צַפְרֶנֶיהָ : (יג) וְהִסִּירָה אֶת שְׁמֹלֶת שְׁבִיָּה מֵעֲלֶיהָ וַיִּשְׁבָּה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתָּה

אֶת אָבִיהָ וְאֶת אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבַעֲלֹתָהּ וְהָיְתָה לָךְ לְאִשָּׁה :

(יד) וְהָיָה אִם לֹא חִפְצָתָּ בָּהּ וְשַׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לָא תִמְכְּרֶנָּה בְּכֶסֶף לֹא תִתְּעַמֵּר בָּהּ

תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ :

דברים פרק ה

(יב) **שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעִשִּׂיתָ כָּל מְלֹאכְתְּךָ : (יג) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַה' אֱלֹהֶיךָ לֹא**

תַּעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבִתֶּה וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְשׁוֹרְךָ וְחֹמְרְךָ וְכָל בְּהֵמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר

בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כָּמוֹךָ :

שמות פרק כג

(ו) **וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אֲרָצְךָ וְאַסְפָּתָהּ אֶת תְּבוּאָתָהּ : (יא) וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטָנָה וְנִטְשָׁתָהּ**

וְאָכְלוּ אַבְיָנֵי עַמְּךָ וַיִּתְּרָם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָרְמְךָ לְזֵיתְךָ : (יב) שֵׁשֶׁת יָמִים

תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֹמְרְךָ וַיִּנְפֹּשׂ בֶּן אִמְתְּךָ וְהָגֵר :